

DESIREE KON-KRUISINGA IS DE NIEUWE
LOCATIEDIRECTEUR VAN ROC DA VINCI
COLLEGE, GORINCHEM

Een verbinder tussen bedrijfsleven en onderwijs

Met Desiree Kon-Kruisinga als nieuwe locatiedirecteur haalde het ROC Da Vinci College in Gorinchem een directeur in huis die de sectoren Technologie en Zorg & Welzijn van binnenuit kent. De komende jaren gaat zij zich onder meer hard maken voor het koppelen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt in de regio. 'We hebben de mensen gewoon heel hard nodig.'

Bij 'samenwerking tussen bedrijfsleven en onderwijs' denk je vooral aan stages, excursies en praktijkopdrachten. Op het ROC Da Vinci College in Gorinchem gooiden ze het nog over een andere boeg: de nieuwe locatiedirecteur maakte de overstap vanuit het bedrijfsleven. Waarom ook niet?

Desiree Kon-Kruisinga, die in november 2020 aantrad, kent de sectoren Techniek en Zorg van binnenuit. Haar CV leest als een achtbaan: ze begon met een trits functies in de zorg, waar ze na een MBO 4-opleiding tot doktersassistente opklom tot leidinggevende en manager. Daarna werkte ze mee in het installatiebedrijf van haar man, dat onder haar leiding een enorme groei doormaakte. Tussendoor ('Ik ben een bezig bijtje en bemoei me overal mee') bekleedde ze diverse bestuursfuncties in organisaties die als doel hadden de instroom in de techniek te stimuleren.

In maart 2019 haalde ze 'haar klompjes weer uit de kast' om als adviseur verpleeghuiszorg een aantal projecten rond het managen van de coronacrisis

te leiden. Ze was daarmee nét klaar, toen Ton den Breejen, directeur van het ROC Da Vinci College, haar vroeg: 'Zeg, waarom heb je nog niet op mijn baan gesolliciteerd?'

Het kwam totaal uit de lucht vallen, zegt ze achteraf. 'Schooldirecteur? Ík? Dat Ton met pensioen zou gaan wist ik wel, maar het was niet in me opgekomen om op zijn baan te solliciteren. Maar gaandeweg begon het idee te landen. Waarom eigenlijk niet? De vacature sloot aan bij waar ik voor sta: het verbinden van bedrijfsleven en onderwijs.'

Hij vroeg het natuurlijk ook niet voor niets.

'Ik kende Ton al jaren, we kwamen elkaar vaak tegen bij regionale projecten rond de samenwerking tussen het onderwijs en het bedrijfsleven. De strekking van mijn sollicitatiegesprekken was ook dat ik in deze functie de sector Zorg en Welzijn, de sector Techniek én het onderwijs bij elkaar kan brengen. Ik zie mezelf als een verbinder en ik vind het echt fantastisch dat ik nu al die sectoren mag vertegenwoordigen, en

eraan kan meewerken om vraag en aanbod vanuit de arbeidsmarkt richting het onderwijs op elkaar af te stemmen. Door kennis en ervaring te delen, kunnen we echt mooie projecten opzetten. Bijvoorbeeld het Innovatie- en Afstudeercentrum in Gorinchem, waar leerlingen en studenten kennismaken met de beroepspraktijk.'

Van het bedrijfsleven naar het onderwijs, hoe heb je die stap ervaren?

(Licht:) 'Ik moet wel wennen aan het andere tempo van schakelen. In het bedrijfsleven ben ik gewend geraakt aan een enorme snelheid van schakelen en besluiten nemen. Ik mis natuurlijk ook nog veel kennis over het onderwijs. Er komt een enorme stroom informatie op me af – de uitdaging die ik wilde, heb ik gevonden.'

Ik ben misschien niet de traditionele schooldirecteur. Ik ben altijd overal de benjamin en ik vind het heerlijk om in een joggingbroek met mijn haar in een knot bij een online bestuursvergadering aan te schuiven, of om een online vergadering te beginnen met een pantoffelchallenge, om te kijken wie de mooiste sloffen aan heeft. Soms heb je wat positiviteit nodig en dat kan zo simpel!

Maar ik kan ook heel serieus zijn. Je bent als directeur vooral strategisch bezig: bepalen 'zo gaan we het doen', op de centen letten, uitzoeken wat het operationele deel van de organisatie nodig heeft en zorgen dat dat er komt.'

Je hebt niet alleen ervaring in verschillende sectoren, maar ook in alle lagen van organisaties. Dat lijkt me een voordeel, voor een locatiedirecteur.

'Mijn kracht is dat ik met alle lagen binnen een organisatie kan praten: of je nu operationeel of strate-

gisch bezig bent. En heel praktisch kan ik goed rust en stabiliteit brengen als er paniek of onrust is op de afdelingen. Hoe ik dat doe? Gewoon: door er te zijn. Naar mensen te luisteren. Goed uit te vragen: 'Wat heb je nodig om je werk goed te doen? Wat kan ik doen?' En dat vertalen naar het strategisch management en daarbij ook opletten dat het liefst niet teveel geld gaat kosten.'

Dat doe ik nu ook op het Da Vinci College. In de coronatijd wordt er zoveel gevraagd van docenten en studenten. Dus ik begon vooral met vragen te stellen: hoe gaat het? Hoe werkt het hier, wat heb je nodig? Dan ging het, nu in de coronaperiode, bijvoorbeeld om het regelen van ondersteuning bij het online lesgeven. Verder is mijn stelregel: geld voor het onderwijs moet naar het onderwijs.'

Ik ben ingewerkt door Ton den Breejen en van hem heb ik meegenomen om altijd de leerling of student als uitgangspunt te nemen, én op de dialoog te letten. 'En blijf vasthouden aan je visie', zei hij.'

Over visie gesproken: wat zijn volgens jou de komende jaren de belangrijkste agendapunten?

'Het doel waar ik me echt hard voor maak, ook vanuit mijn achtergrond in het bedrijfsleven, is dat we onze arbeidskrachten in de regio houden waar ze wonen. Want we hebben ze gewoon heel hard nodig. Er zijn hier zoveel vacatures, we komen echt mensen tekort. Denk alleen al aan factoren als de vergrijzing, de klimaatdoelstellingen en de krapte op de woningmarkt: er moeten woningen gebouwd worden, en dat moeten duurzame woningen zijn. Daar moet je als werknemer bepaalde capaciteiten voor hebben. Als studenten na hun opleiding in hun eigen regio blijven werken, is dat trouwens ook duurzaam, want als mensen in Hardinxveld wonen en in Rotterdam gaan werken, is dat eigenlijk super inefficiënt.'

Daarnaast ga ik me hard maken voor 'een leven lang leren'. Ook vanuit mijn eigen ervaring. Ik was een rebelse puber, ik ben destijds van school gegaan zonder vmbo-diploma. Ik heb vervolgens eerst een paar jaar gewerkt en ben daarna, na een assessment, toegelaten tot de niveau 2-opleiding Helpende in de zorg, op het Albeda College in Rotterdam. Daar kreeg ik echt de smaak te pakken. Ik heb uiteindelijk de niveau 4 opleiding afgerond, en onder meer bij het Vlietland-ziekenhuis in Schiedam heb ik enorm veel kansen gekregen om op verschillende plekken te werken en ervaring op te doen. Ik genoot ervan. Ik vond het een zegen dat ik zoveel mocht leren.'

Ik zag het terug bij jongeren die stage liepen in ons bedrijf, en nu zie ik het in het onderwijs: jongeren maken een enorme ontwikkeling door. De vraag is dus 'Hoe kunnen we zorgen dat het beroepsonderwijs aansluit op wat ze straks gaan ervaren?' De ontwikkelingen in het bedrijfsleven gaan zo snel, dat het lastig is om het onderwijscurriculum goed aan te laten sluiten. Dus daar gaan we hard aan werken,

bijvoorbeeld in het Innovatie- en Afstudeercentrum. We hopen ook keuzedelen en keuzevakken te kunnen gaan aanbieden die aansluiten bij de innovaties die leerlingen en studenten binnen het bedrijfsleven tegenkomen. En daarnaast is het belangrijk om doorlopende leerlijnen te ontwikkelen van vmbo/havo naar het mbo en hbo.'

Je was Topcoach van het jaar 2018. Hoe word je dat?

'Wij gingen met het bedrijf altijd met de medewerkers naar de TopStartersdagen, TopVakmanschapsdagen en TopMeesterschapsdagen, georganiseerd door Wij Techniek, het ontwikkelingsfonds voor de installatiebranche. We volgen dan ook samen workshops, we maken er echt een leuke dag van – je wordt daar ook geïnspireerd om te leren- leren, het is altijd een feestje. Mijn medewerkers gaven me op voor die verkiezing. Toen ik die titel won, wist ik niet wat me overkwam. Je wordt echt in het zonnetje gezet en het heeft me ook verder geholpen binnen de techniek-branchen.

Het is wel een beetje een hype om jezelf coach te noemen, dus daar ben ik voorzichtig mee. Misschien is een voorbeeld beter: een van de jongens was begonnen op zaterdag in het magazijn en groeide door tot hij de hele implementatie van het nieuwe digitale systeem deed. Maar hij had de droom om piloot te worden. Dat was een verlies voor ons en voor het bedrijf, maar het was zijn droom, dus heb ik hem altijd gestimuleerd: 'Als dat jouw droom is, dan moet je dat doen'. Hij vliegt nu bij Transavia. Jammer voor ons, maar als je afscheid neemt van mensen die een drive hebben en hun passie volgen, is het mooi dat je mee hebt mogen helpen aan het waar maken van die droom.

Die motivatie wil ik ook meegeven aan onze studenten. Als je directeur bent, kijken ze tegen je op, misschien functioneer ik ook een beetje als rolmodel, omdat ze zien dat je als rebelse puber goed terecht kunt komen. Maar zo had ik het eigenlijk nog niet eens bekeken. Ik wil vooral iets betekenen voor de regio, dat is voor mij de rode draad. In de zorg, als manager, als ondernemer, voor werknemers en klanten. Nu in het onderwijs, voor studenten en docenten. Als je iets kunt betekenen voor je collega's... Dat is écht heel gaaf.'

In het kader van een leven lang leren: wat is jouw droom?

'Ik droom graag groot. Ooit wil ik graag de politiek in, om de ondernemers en zorgcollega's te vertegenwoordigen in Den Haag. Maar ik zou ook wel eens bij Eva Jinek aan tafel willen zitten, want ik zie veel egoïsme en ik zou ervoor willen pleiten dat mensen meer naar elkaar luisteren, en meer samenwerken, zodat iedereen de kans krijgt om een plek te bereiken waar hij of zij echt wat betekent.

Weet je, ik ben dankbaar dat we in Nederland zo'n mooi onderwijsstelsel hebben, waarin elk kind recht heeft op onderwijs. Ik realiseerde me dat ook al in ons installatiebedrijf, waar we werkten met zij-instromers en statushouders: veel mensen die vluchten, krijgen in Nederland voor het eerst echt kansen op onderwijs. Ze gaan ervoor, omdat ze weten hoe bijzonder het is. Wij vinden het vanzelfsprekend dat je recht hebt op onderwijs. Maar het is zoiets moois. Als ik nu terugdenk aan de tijd dat ik zelf op school zat... Als ik toen had geweten hoe bijzonder dat was, was ik er zuiniger mee omgegaan.

Vaste toekomstplannen heb ik niet, mijn stelregel is dat het toch altijd anders loopt dan je denkt. Ik wil wel altijd blijven leren, en mijn kracht benutten op een plek waar ik met het team veel kan bereiken. Wat dat betreft zit ik voorlopig hier op het Da Vinci College echt op mijn plek. Dat ik vanuit het mbo-onderwijs mag samenwerken met het basis en middelbaar onderwijs, het werk in de technologiesector mag promoten, de branches kan samenbrengen om het onderwijs sterker te maken... Ik kom met zoveel mensen in aanraking en ik leer zoveel. Ik voel me elke dag een bofkont.'

DE VISIE VAN DESIREE KON-KRUISINGA

STERK BEROEPSONDERWIJS - WAT ZIJN DE AANDACHTSPUNTEN?

Wat vindt Desiree Kon-Kruisinga de belangrijkste aandachtspunten als het gaat om Sterk beroepsonderwijs, en hoe wordt daar in de praktijk aan gewerkt in Gorinchem en de regio Alblasserwaard - Vijfheerenlanden?

1. Een leven lang leren en ontwikkelen

Desiree Kon: 'Een leven lang leren is belangrijk voor je persoonlijke ontwikkeling. Het gaat om reflecteren: waar sta je, wat weet je, wat kun je en waar wil je naar toe? Je ambitie kan ook zijn om je baan te houden en je kennis te verbreden. Maar daarnaast is het voor werknemers ook belangrijk om zich te blijven ontwikkelen omdat de innovaties elkaar zo snel opvolgen. Vroeger plaatste je een cv-ketel, nu plaatst een loodgieter een complete warmtepompinstallatie. Dat zegt iets over de hard skills die mensen nodig hebben. Of neem de wijkzorg: mensen blijven langer thuis wonen, en technologie maakt dat mogelijk. Maar lang niet alle zorgmedewerkers zijn al digitaal vaardig. Ook dáár is 'een leven lang leren' belangrijk.'

ROC Da Vinci College heeft voor het thema 'een leven lang ontwikkelen' een menukaart opgesteld. Op de SitY Academy worden op- om- en zij-instromers middels korte cursussen opgeleid voor een baan in de techniek (SitY staat voor School it Yourself). En Wij Techniek ondersteunt onder meer vakmensen die zich willen blijven ontwikkelen.

www.sityacademy.nl

www.wij-techniek.nl

2. Vraag en aanbod in de regio bij elkaar brengen

'Hou de kennis op de plek waar je hem nodig hebt, en hou je arbeidskrachten in de regio waar ze wonen', zegt Desiree Kon. 'Het begint ermee dat mbo-studenten in bedrijven in de omgeving hun stages kunnen lopen.'

Als directeur van de Stichting School & Bedrijf, het loket voor onderwijs en ondernemers in de arbeidsmarkt in de regio Gorinchem, deelt ze de missie om jongeren op alle niveaus goed voor te bereiden op de arbeidsmarkt. School en Bedrijf publiceert een stage-almanak en organiseert onder meer de jaarlijkse manifestatie Game On. 'Vroeger liep ik daar rond als directeur van een installatiebedrijf, nu als schooldirecteur. Ik vind het mooi om het onderwijs en het bedrijfsleven dicht bij elkaar te brengen, bijvoorbeeld bij het vinden van nieuwe stageplekken, of door bedrijven te verleiden erkend leerbedrijf te worden via de SBB.'

www.schoolenbedrijf.nl

3. Samenwerking en dialoog tussen onderwijs en bedrijfsleven

Desiree: 'Het is belangrijk om een plek te hebben waar onderwijs en de verschillende sectoren in het bedrijfsleven en de publieke sector bij elkaar komen. Dat gaat in Gorinchem gebeuren op de Regionaal Beroepen- en Innovatiecampus (RBIC). We gaan een fysieke plek creëren waar overheid, bedrijfsleven en onderwijs kunnen samenwerken, en waar we Sterk beroepsonderwijs echt goed kunnen neerzetten.'

Ook het Innovatie- en Afstudeercentrum gaat deel uitmaken van deze campus. 'Daar gaan we inspelen op innovaties en kunnen leerlingen, studenten en volwassenen kennismaken met de nieuwste ontwikkelingen in de beroepspraktijk. We gaan hier ook doorlopende leerlijnen tussen vmbo, mbo en hbo vormgeven.'

www.hetiac.nl